KARL MAY

WINNETOU

verschijnt 14-dagelijks

De geest van de Llano Estacado

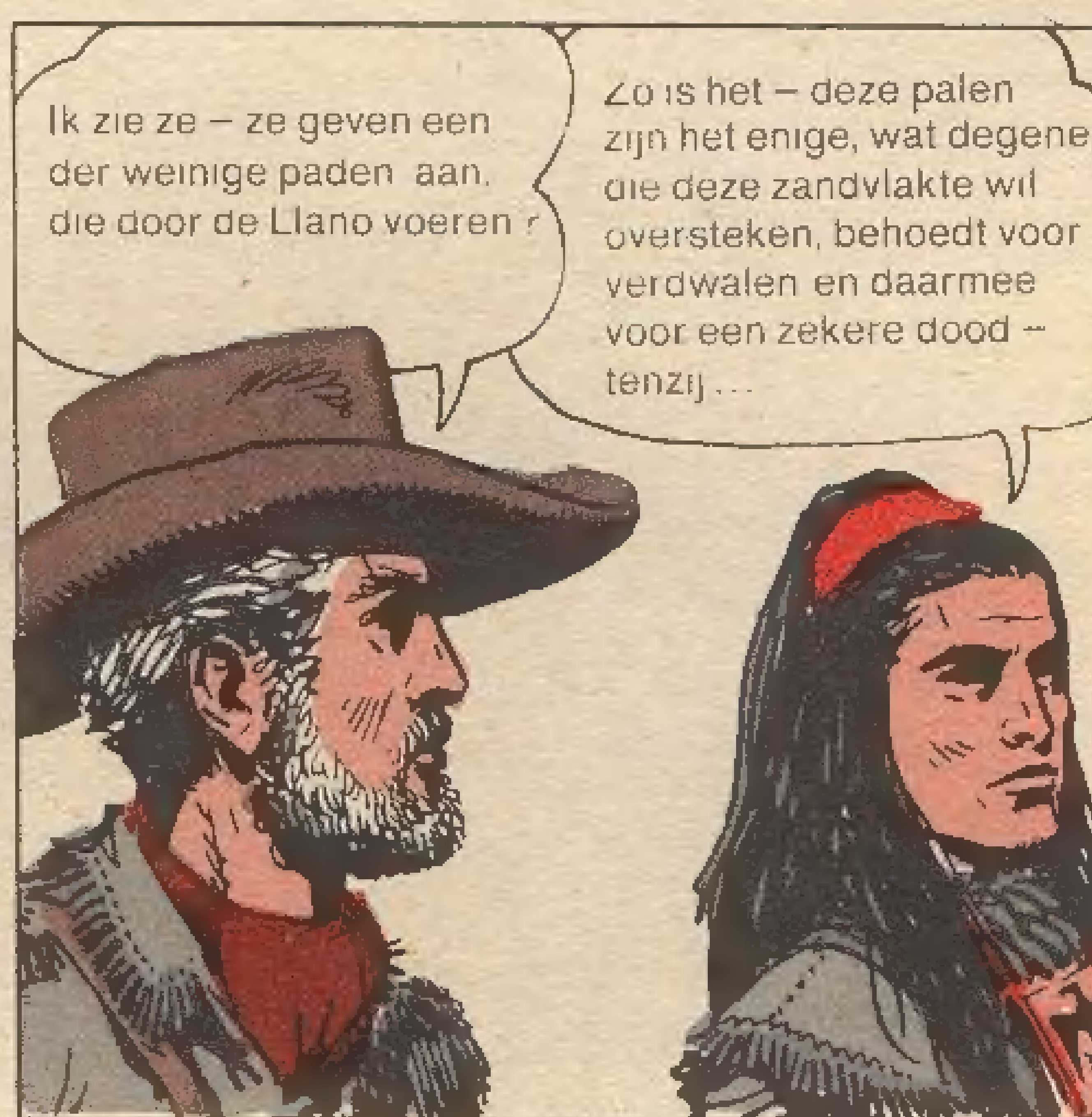
No 19

met waardebon, 75 cent

20,=

Winnetou en zijn bloedbroeder Old Shatterhand rijden naar het Noorden. Onmerkbaar verandert de prairie, het gras wordt dor en spaarzaam, steeds groter worden de kale vlakten, tot dan eindelijk nog slechts een verlaten zandvlakte voor hen ligt – de Llano Estacado...

Mijn blanke broeder ziet hier het land van het brandende zand! Ziet hij daarginds die palen, die in een rij het land ingaan?

Ik zie ze – ze geven een der weinige paden aan, die door de Llano voeren.
Zo is het – deze palen zijn het enige, wat degene, die deze zandvlakte wil oversteken, behoedt voor verdwalen en daarmee voor een zekere dood – tenzij...

De Llano Estacado of de Staked Plains – de Spaanse en de Engelse benaming betekenen beide hetzelfde, namelijk „afgepaalde vlakte" – draagt deze naam vanwege de palen, waarmee de wegen worden gemarkeerd. Wee echter, wanneer deze palen met een misdadige bedoeling verkeerd worden neergezet! De „paalmannen" of „Llano-gieren" hebben dar een nieuw slachtoffer gevonden...
Zie, mijn broeder! Daarginds duikt reeds de derde gier naar beneden!

Dan moet daar aas liggen! Een dode buffel misschien of een antilope ...
Noch buffels, noch antilopen komen hierheen, maar het kan een paard zijn – en waar een paard is zijn meestal ook mensen – en hier is het goed te weten, wat voor mensen men voor zich heeft! Laten wij er dus heen rijden en het onderzoeken!

Oef! kijk eens hoe de gieren opvliegen! Het is een mens!

Een paalman! – midden in zijn schandelijke werk heeft de wraak hem getroffen! ...

Hij is pas kort geleden neergeschoten – het kan niet veel meer dan een uur geleden zijn! – Wie zou hem gedood hebben? – Ruzie met zijn kameraden? Maar die zouden dan die palen hier hebben laten liggen! Hij schijnt ook niet beroofd te zijn ...

Mijn broeder, kijk eens naar dat kogelgat! Het zit precies midden in het voorhoofd! Dat is het teken – het was de geest van de Llano Estacado! ...

Een geest, die met een geweer schiet? – Heeft iemand hem weleens gezien? Hoe ziet hij er uit?
Juist omdat het een geest is, ziet men hem slechts heel zelden! Winnetou kent slechts één enkele man, die hem ooit zag ...

Het is Vliegende Pijl, een onderhoofdman der Jicarilla-Apachen. Twee zomers geleden was hij verdwaald in de Llano, De geest vond hem, gaf hem water en wees hem de juiste weg. De geest had de gestalte en de stem van een mens, zijn hoofd echter was dat van een witte buffel!

Maar laten wij nu naar het paard van de paalman zoeken, opdat het niet omkomt van de dorst. Zijn spoor is heel duidelijk...

Het spoor van het weggelopen paard voert bijna precies naar het Westen, dus uit de Llano vandaan ...
Zijn instinct heeft het dier beter geleid dan ik verwachtte! Waarschijnlijk heeft het ergens water geroken! ...

Inderdaad vonden zij het paard bij een half uitgedroogde waterkuil enige mijlen buiten de eigenlijke woestijn ...
Daar is hij! We nemen hem mee naar Helmers Home!
4

Bij de noord-oostelijke rand van de Llano Estacado draven twee ruiters naar het Westen – een blanke en een neger ...
Massa Frank, Massa Frank! Willen toch rijden een beetje langzamer – glijden arm Bob steeds verder naar achteren als paard zo springt, en is paard al bijna af!

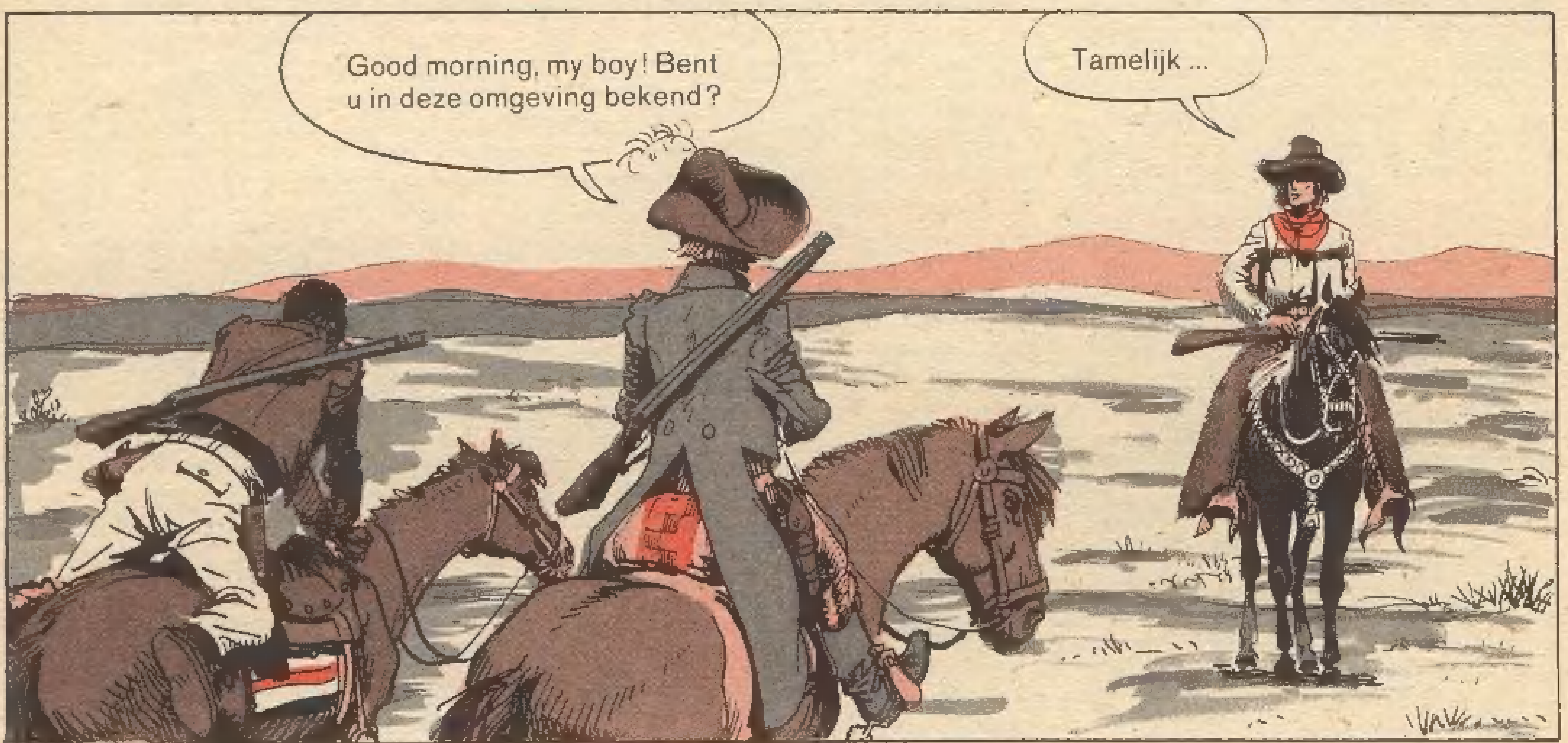

Neem die knol dan ook goed tussen je benen, Bob, en houd goed vast, dan zal het niet meer 'beuren!
Moet Bob arme paard knijpen met benen? Is geen mooi gevoel voor paard te worden geknepen met benen!

Nou, het enige datteme dan kunnen doen is datteme een langer paard zien te krijgen! Misschien dattese d'r in Helmers Home zo eentje hebben!

Hé, kijk es, Bob! Ginderse ruiter schijnt oftie niet de eer wil hebben met ons kennis te maken! Da's vakers een teken van een slecht geweten! We gaan dat knaapje maar es van dichtbij bekijken!
O Massa Frank! Niet zo vlug! Nu gaan paard opeens van achteren berg af!

Hé - u daar! - Hm, 't schijnt of datter mijn zefiergeruis niet voldoende is; zet jij je olifantentrompet eens aan, Bob!
Well, Massa Frank! Masser Bob zal meteen toeteren! Hé, Hallo! Wachten op ons!!!

Op deze donderstem houdt de eenzame ruiter in – hij is nog verbazend jong, bijna een knaap nog ...

Good morning, my boy! Bent u in deze omgeving bekend?
Tamelijk ...

Dat is goed! Hoe lang rijdt men nog tot aan Helmers Home?
Hoe langzamer, hoe langer!

Zounds! U bent kort aangebonden! U bent zeker een beetje kwaad, omdat ik u boy genoemd heb, hé?
Iedereen mag zelf weten hoe hij me aanspreekt – maar dan moet hij zich ook mijn antwoord laten welgevallen!

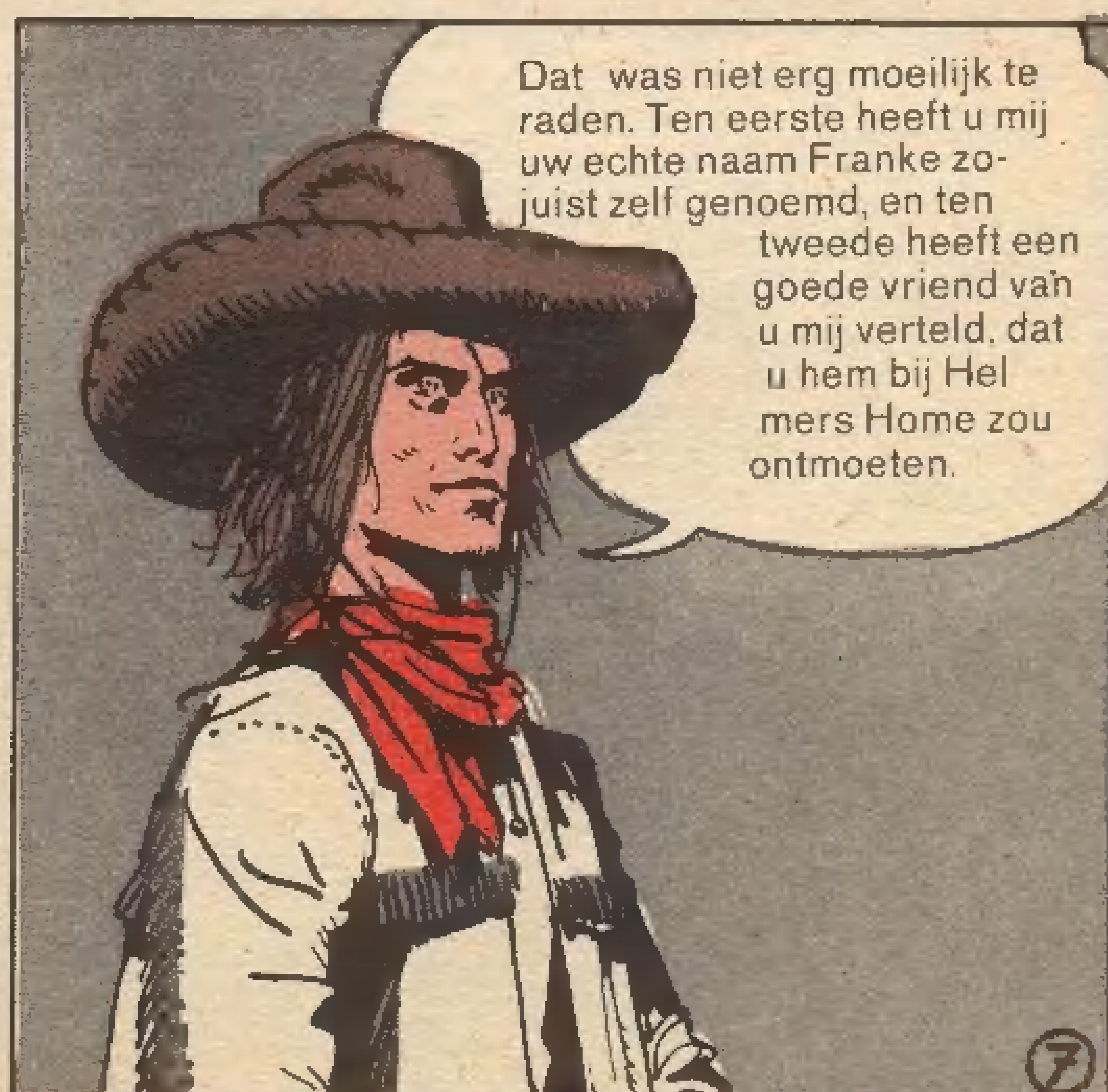

Goed gezegd! Nu geloof ik echter, dat het tijd wordt dat wij ons aan elkaar voorstellen! – Staat u mij toe, Heliogabalus Morpheus Edeward Franke is mijn geachte naam, en mijn onafscheidelijke begeleider heet heel eenvoudig en aandoenlijk Bob!
Ik heet Bloody-Fox ...

Nou, hoor datteres! Dat is me effies een rare naam! - Hoe bent u daar nou aan gekomen, als ik vragen mag?

Ziet u dit litteken hier? Ik heb het als kind opgelopen, toen onze landverhuizers-karavaan door paalmannen werd overvallen. Ik was de enige overlevende ...

Mr. Helmer vond mij. Ik had mijn geheugen echter verloren, en alles wat ik nog kon zeggen was „Fox". Mr. Helmer dacht dat dat misschien mijn naam geweest was, en omdat ik zo onder het bloed zat toen hij me vond, noemde hij mij Bloody-Fox!

Well, Mr. Hobble-Frank, zullen we nu naar Helmers-Home rijden?
Zounds! Hoe kunt u mijn bijnaam weten?

Dat was niet erg moeilijk te raden. Ten eerste heeft u mij uw echte naam Franke zojuist zelf genoemd, en ten tweede heeft een goede vriend van u mij verteld, dat u hem bij Helmers Home zou ontmoeten.

Een goede vriend van mij, die ik in Helmers Home zal ontmoeten – dat kan alleen die dikke Jemmy zijn! Is die ouwe jongen dan al hier? We hadden toch pas voor overmorgen afgesproken ...

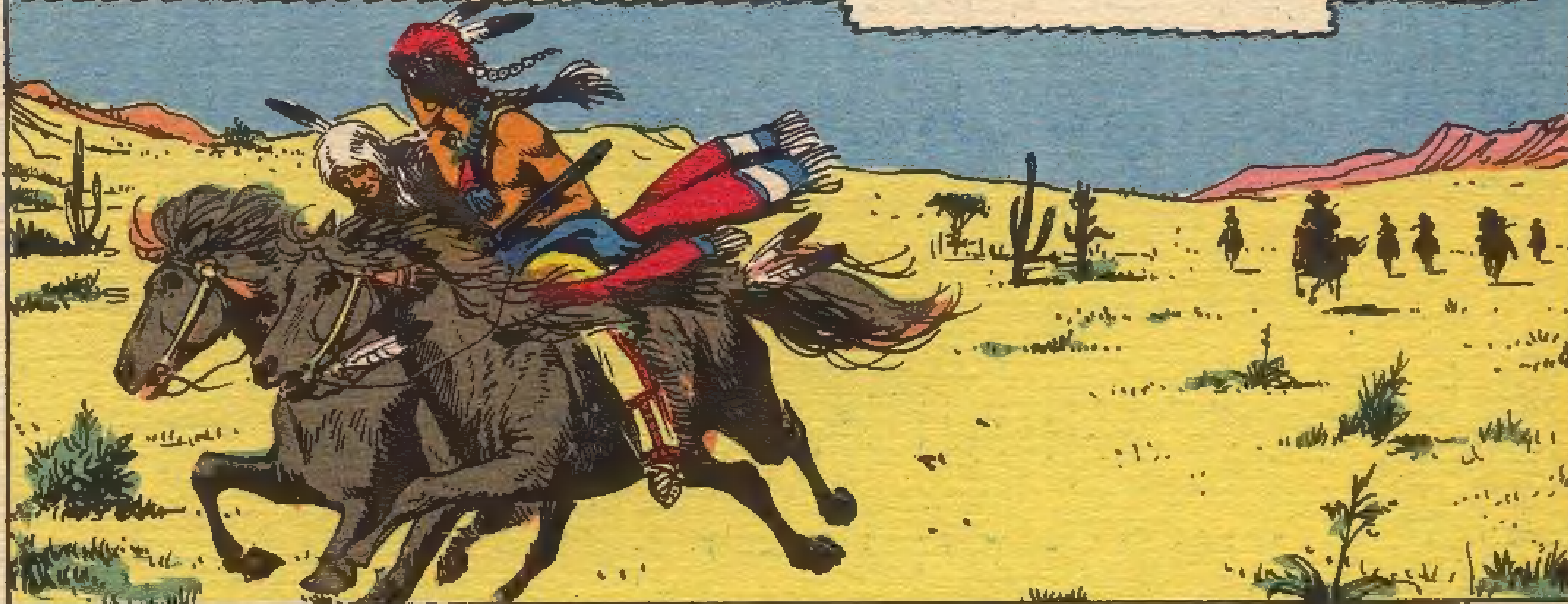

Nee, de dikke Jemmy en zijn tweede Ik, de lange Davy, zijn allebei nog ergens aan de andere kant van de Llano, waar ik ze vorige week ontmoette! – Maar kom, als we meer links aanhouden snijden we een flink stuk af en komen we nog voor het donker bij Helmers Home!

Op hetzelfde moment in het Westen van de Llano...
Zes bleekgezichten, mijn vader! Zullen wij hen ontwijken?
Neen, mijn zoon! Het verdrag, dat wij met de blanke mannen hebben gesloten, beschermt ons! Wij hebben niets te vrezen! ...

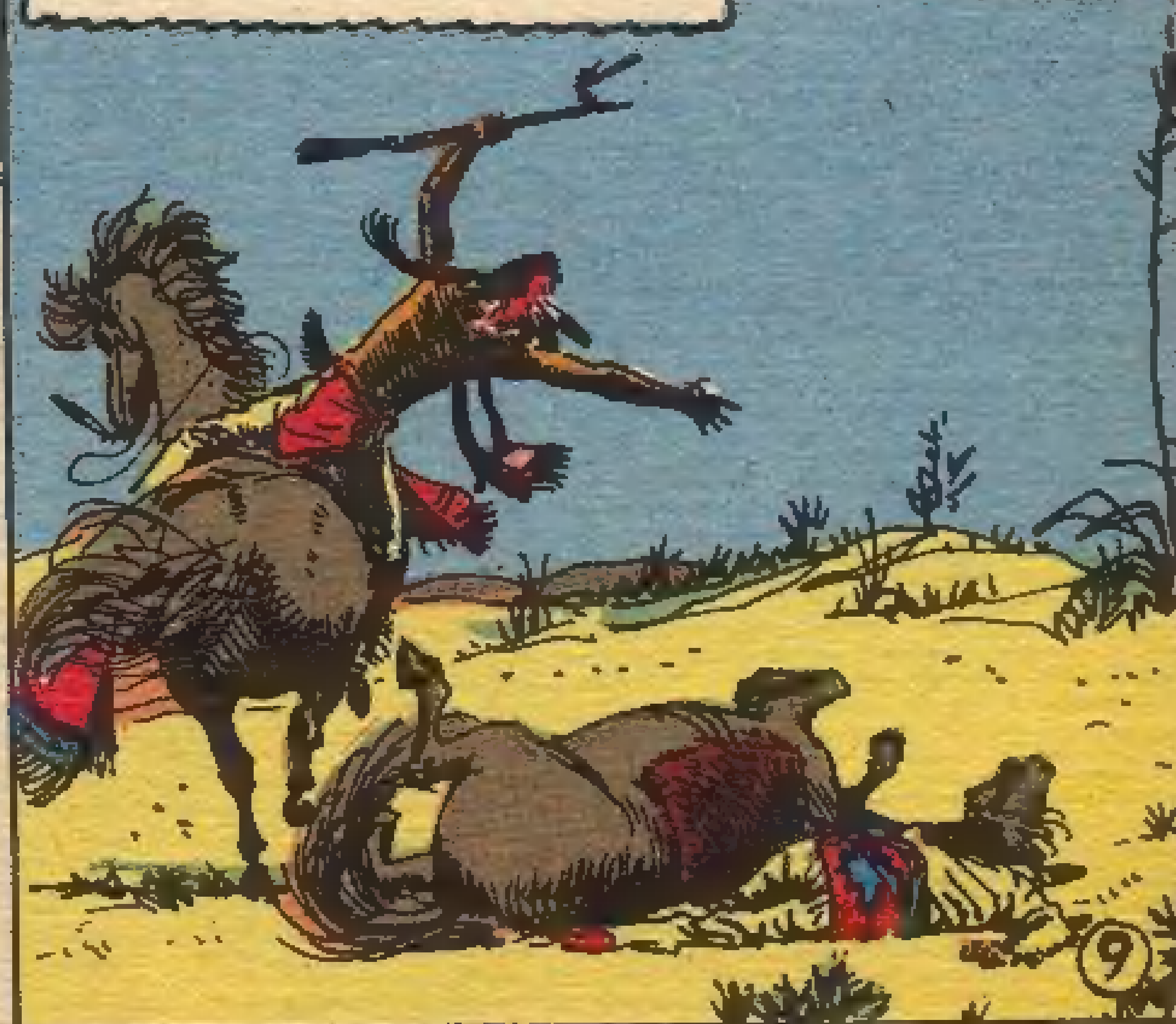

Hé, kijk die roodhuiden daarginds!
Die schurken hebben een paar prachtknollen!
Well, we zullen ze verdelen! Jij mag het rechtse hebben, Kelly – ik neem het linkse!
Hau - kola! Gegroet, blanke mannen!

's death! Ben je soms gek, Stewart, nu al te schieten? 't is toch nog veel te ver voor een zeker schot vanuit het zadel!

Het schot heeft echter getroffen! ...
Mijn vader! Houd u vast – ik steun u!

De indianen trekken hun paarden om en jagen weg. Hoewel hun mustangs sneller zijn dan de dieren der blanken, kan er over de uitslag van de jacht nauwelijks twijfel bestaan. De oude man kan zich niet meer rechtop houden, en daar zijn zoon hem moet ondersteunen, kunnen zij niet hun volle snelheid ontwikkelen ...

Desondanks blijven enige der achtervolgers steeds verder achter, slechts één weet op schootsafstand te komen ...

Twee schoten kraken – het paard van de gewonde stort neer, met een schorre kreet valt ook de andere Indiaan uit het zadel ...

Als de achtervolger echter aan komt rijden, om zijn slachtoffers het genadeschot te geven, wordt de „dode" plotseling weer levend ...

Voordat de andere blanken genaderd zijn, galopperen de twee Indianen weer verder – met een buitgemaakt paard en een scalp ...

Ongeveer een uur later ...
Kijk daar eens, Davy! Heb je ooit zo'n hoop nieuwe geweren, vers uit St. Louis, bij elkaar gezien?

Het plezier is echter wederzijds: ...
Kijk dat daar eens! Bijna niet te geloven dat zoiets vrij rondloopt!
Misschien maken ze reklame voor een circus?
Ik denk dat het circus ze eruit gegooid heeft, om niet failliet te gaan, haha!

We wilden jullie hierheen roepen, Gents, om jullie iets te tonen, dat men niet alle dagen te zien krijgt – maar we hadden natuurlijk niet verwacht, dat jullie zelf zo'n bezienswaardigheid zouden zijn! Draaien jullie je eens om, als blieft, zodat wij jullie van alle kanten kunnen bekijken!

Als datgene, wat u ons wilt tonen, deze gescalpeerde dode en dit dode paard hier zijn, dan is dat in ieder geval een reden, om de ogen zo veel mogelijk open te houden! – Als u echter iets komisch zoekt, dan wil ik u graag wel even in mijn geweerloop laten kijken, – een gezicht om je dood te lachen, zeg ik je!

Mijnheer! Wat moet dat betekenen?! Wilt u het met ons aan de stok hebben? Denk goed na eer u begint!
Begint u nu eens goed na te denken en houd eens op met uw onnozelheid! Waar indianen in de buurt zijn is het lachen gauw gedaan!...

Pshaw! Wij zijn zes man met goede wapens! We zijn van St. Louis helemaal tot hier gekomen! Dan kunnen wij toch wel zeggen, dat we een behoorlijk stuk van het Westen gezien hebben!

Heb je dat gehoord, Davy? – Van St. Louis tot hier!
Natuurlijk, Jemmy! Jammer alleen, dat het echte Westen juist hier pas begint! – Nou, goed, laten we de dode doorzoeken, dan weten we waar we aan toe zijn!

Halt! Wij dulden niet dat het lijk beroofd wordt! Ik ben advocaat en koester ernstige verdenking tegen u! Jullie zijn gearresteerd! Volg ons naar Helmers Home!

Helmers Home? Dat komt prachtig uit! Daar wilden wij ook heen! – Maar bij een echte arrestatie hoort toch ook, dat wij de wapens afgeven?! Pak ze maar! Maar wees alsjeblieft voorzichtig – ze gaan zo vreselijk makkelijk af!

Zo te zien zijn jullie er nog niet achter gekomen wat hier eigenlijk aan de hand is! Bovendien hebben jullie ook nog alle sporen vertrapt! Maar we zullen toch maar even kijken, wat er nog uit op te maken valt!

Zonder de verbouwereerde greenhorns nog een blik waardig te keuren, maken de twee westmannen een wijde kring om de plaats heen ...

Well, van de ene kant ziet het er beter uit dan we dachten, maar van de andere kant ook weer slechter! De twee Comanchen hadden waarschijnlijk vreedzame bedoelingen, maar die zes blanken zijn waarschijnlijk bandieten, die hen overvallen hebben ...
Een ogenblik! Wilt u beweren dat u dat allemaal uit de sporen hebt kunnen lezen?

Natuurlijk! En uit zulke kleinigheidjes als deze kop van een calumet, die de gewonde wel zal hebben verloren. Alleen hoofdmannen mogen zo'n pijp bezitten en gebruiken hem alleen bij vreedzame aangelegenheden. Kom mee, we zullen het jullie precies laten zien! Hoe meer we rondkijken, hoe beter!

Nadat de sporen hen zijn uitgelegd, zijn de greenhorns toch diep onder de indruk ...
Hm – als dat zo is, dan – eh – als men het zo bekijkt ...
In orde! Wij willen naar Helmers Home – en jullie blijkbaar ook. Laten we samen rijden!

Zij volgen de sporen, de twee westmannen rijden echter onopvallend zo, dat zij de anderen goed in het oog kunnen houden ...

Een paar mijlen verder wordt de grond rotsachtig ...
Merk je wat, Davy? Precies wat we dachten! Ze hebben het spoor verloren!

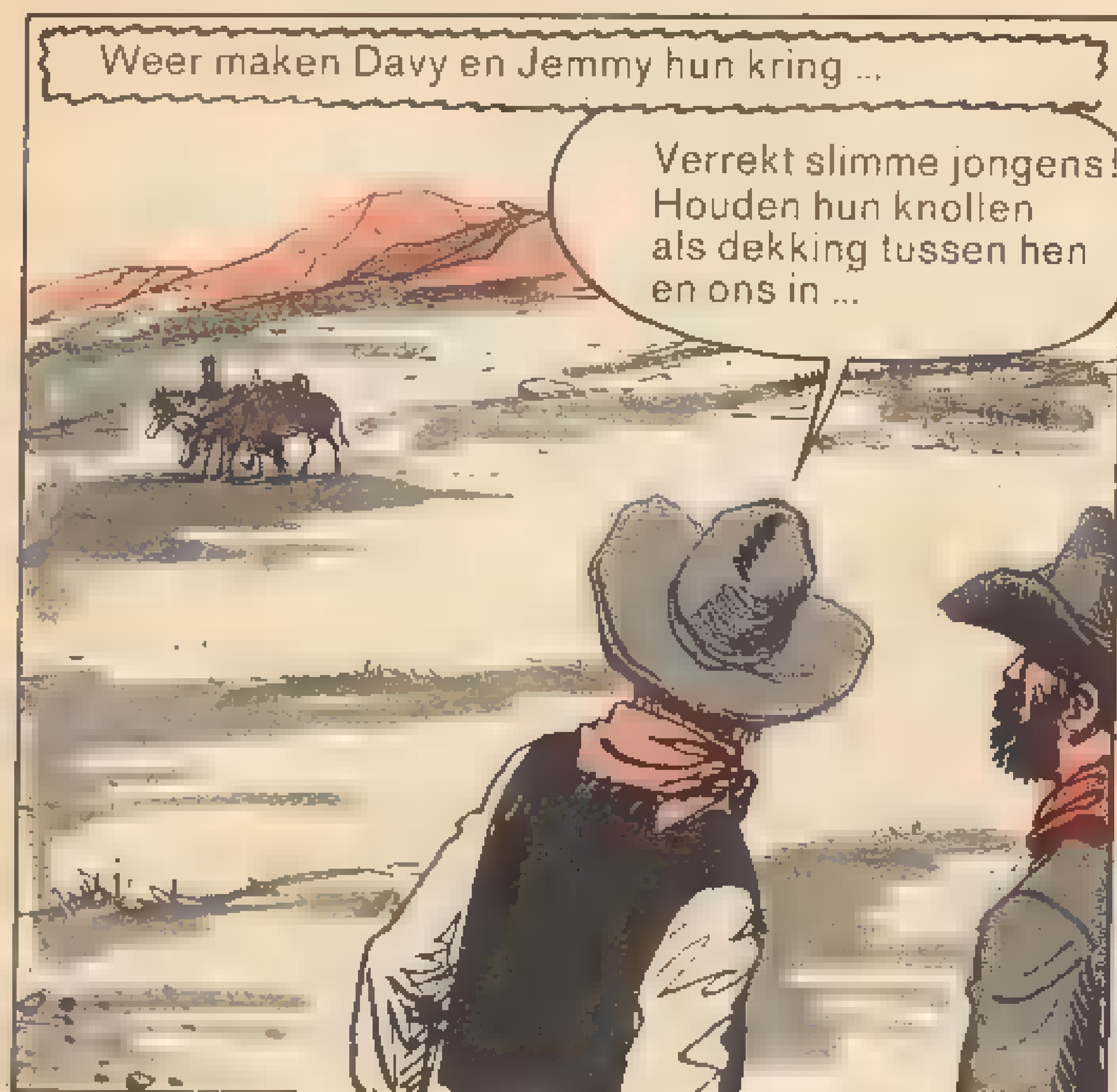

Halt! Nog één stap en je krijgt een kogel!
Onzin! Jullie zijn toch niet bang voor zulke vreedzame mensen als wij? – Houdt jullie kogels maar, we hebben zelf wel!

Man, wil je ons voor de gek houden?! – Pas op!
Natuurlijk doen we dat! Lange Davy en Dikke Jemmy staan als voorzichtige mensen bekend!

Aha, zijn jullie dat! Hebben van jullie gehoord! – Hebben jullie overigens daarginds die dod zien liggen? Wat denken jullie daarvan?
Wat dood is, bijt ons niet – Maar mag ik vragen, welke naam van uw eerbiedwaardige ouders hebt gekregen?

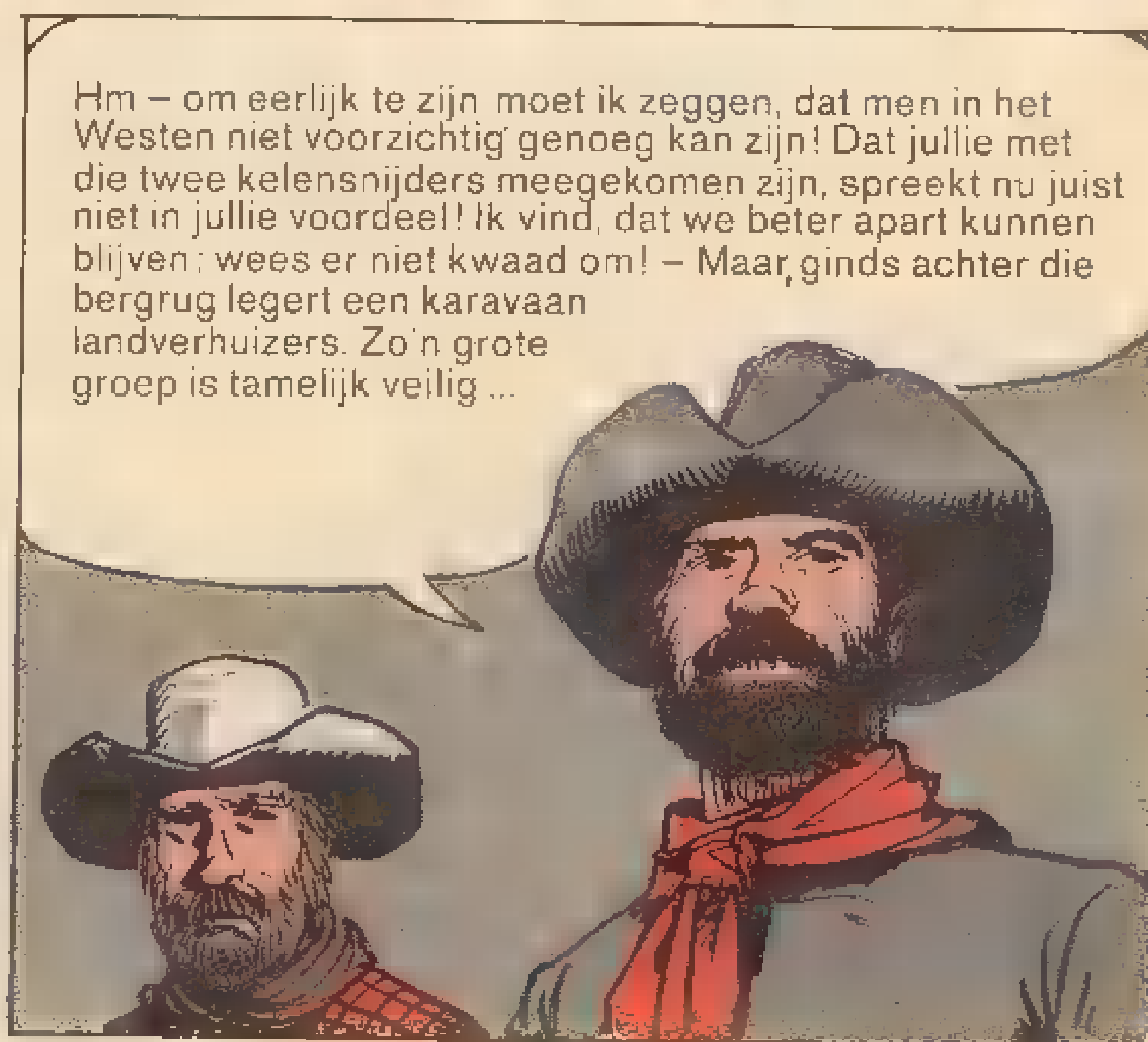

Ik heet Stewart – wij zijn farmers, die naar Arizona willen. Wilt u dit spoor hier tot aan Helmers Home volgen? Het houdt hier namelijk op!
Ik denk dat we de weg alleen wel vinden. – Het spoor kan hier echter helemaal niet ophouden; natuurlijk is het geen wonder, dat jullie het niet kunnen vinden. Jullie zijn immers farmers

Nou dan – jullie staan bekend als bekwame scouts! Zoeken jullie dan eens voor de grap! Ik wed, dat jullie het op deze rotsbodem ook niet vinden!

Weer maken Davy en Jemmy hun kring ...
Verrekt slimme jongens! Houden hun knollen als dekking tussen hen en ons in ...

De zes greenhorns zijn aarzelend naderbij gekomen ...
Jullie zijn met die twee landlopers mee gekomen – maar schijnen er niet bij te horen?
Wij ontmoetten ze ginds bij de dode. Ze probeerden ons bang te maken voor de Indianen!

Dat dacht ik wel! Maar weest voorzichtig! Die twee staan niet zo gunstig bekend! Men zegt, dat zij de Llanobandieten aan slachtoffers helpen! – Ze hebben het waarschijnlijk bij jullie aangelegd, omdat jullie kleding een rijke indruk maakt!
We zijn u toch zo dankbaar voor uw waarschuwing! Maar goed, dat wij hen niet verraden hebben, dat we een aanzienlijk bedrag bij ons hebben! - Zeg, kunnen wij ons niet bij jullie aansluiten?

Hm – om eerlijk te zijn moet ik zeggen, dat men in het Westen niet voorzichtig genoeg kan zijn! Dat jullie met die twee kelensnijders meegekomen zijn, spreekt nu juist niet in jullie voordeel! Ik vind, dat we beter apart kunnen blijven; wees er niet kwaad om! – Maar ginds achter die bergrug legert een karavaan landverhuizers. Zo'n grote groep is tamelijk veilig ...

Het spoor voert daar de heuvels in! Zien jullie het nu? – Maar waar zijn die greenhorns gebleven?
Teruggereden! Hadden onderweg een portefeuille verloren, die stommerds!

Daar rijden ze weg op het spoor, dat wij zo mooi voor ze gemaakt hebben! – Kom, Davy, Wij volgen het echte spoor. Misschien kunnen we de gewonde nog helpen ...

Intussen in Helmers Home ...

Drommels, ik dachter toch al, dat uwes ook uit het goede, oude vaderland bent, mijnheer Helmer. En daarbij was u ook nog houtvester! Dan kunnen we best collega tegen elkaar zeggen! Ik was namelijk boswachter van het jachtslot Moritzburg bij Dresden!

Dat is geweldig, beste collega! Wie had verwacht, hier ... Maar kijk eens wat daar aankomt!

God zij met u! Kan een vermoeid reiziger in dit huis een ontbijt en een nachtverblijf krijgen?

In Helmers Home is ieder eerlijk mens welkom – Breng uw paard hier en ga zitten ...
Ik ben een dienaar Gods en ga in eenvoud door de wereld. Aardse goederen als een paard bezit ik niet...

Zozo – en de sporen, die daar uit uw zak steken, sjouwt u zomaar voor de grap mee! De volgende leugen moet u een beetje handiger aanpakken!
Wat wilt u daarmee zeggen?!

Ik wil daarmee zeggen, dat een en ander me verdacht voorkomt! U kunt hier te eten en te drinken krijgen en dan zo vlug mogelijk verdwijnen! De omgeving is al onveilig genoeg en ik kan mij daarom niet de luxe permitteren, ook nog 's nachts verdachte lieden in huis te hebben!

De rechtvaardige moet veel dulden en lijden in deze wereld! Ik heet Tobias Loofgod Burton, ben een broeder van de Heiligen der laatste Dagen – en u wilt mij voor een slecht mens houden! ...

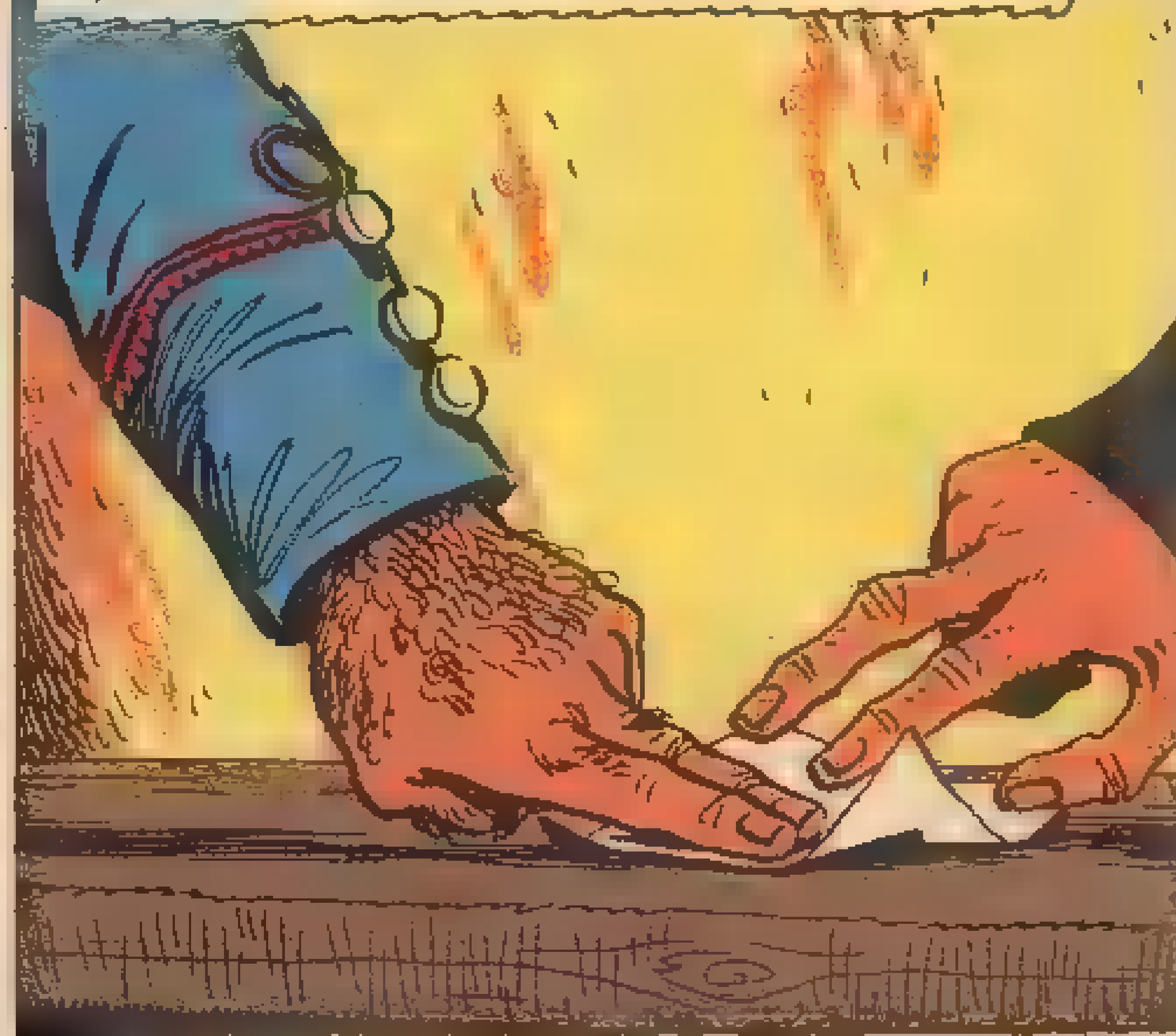

Zeg 'ns, beste collega, bent uwes niet een beetje erg hard tegen dat arme kereltje? Misschien alsdattie werkelijk de hele dag getippeld heeft! Dan moet hij wel erg moe zijn!
Mr. Helmer heeft gelijk! Hij moet op zijn hoede zijn voor mensen, die onduidelijke bedoelingen hebben!

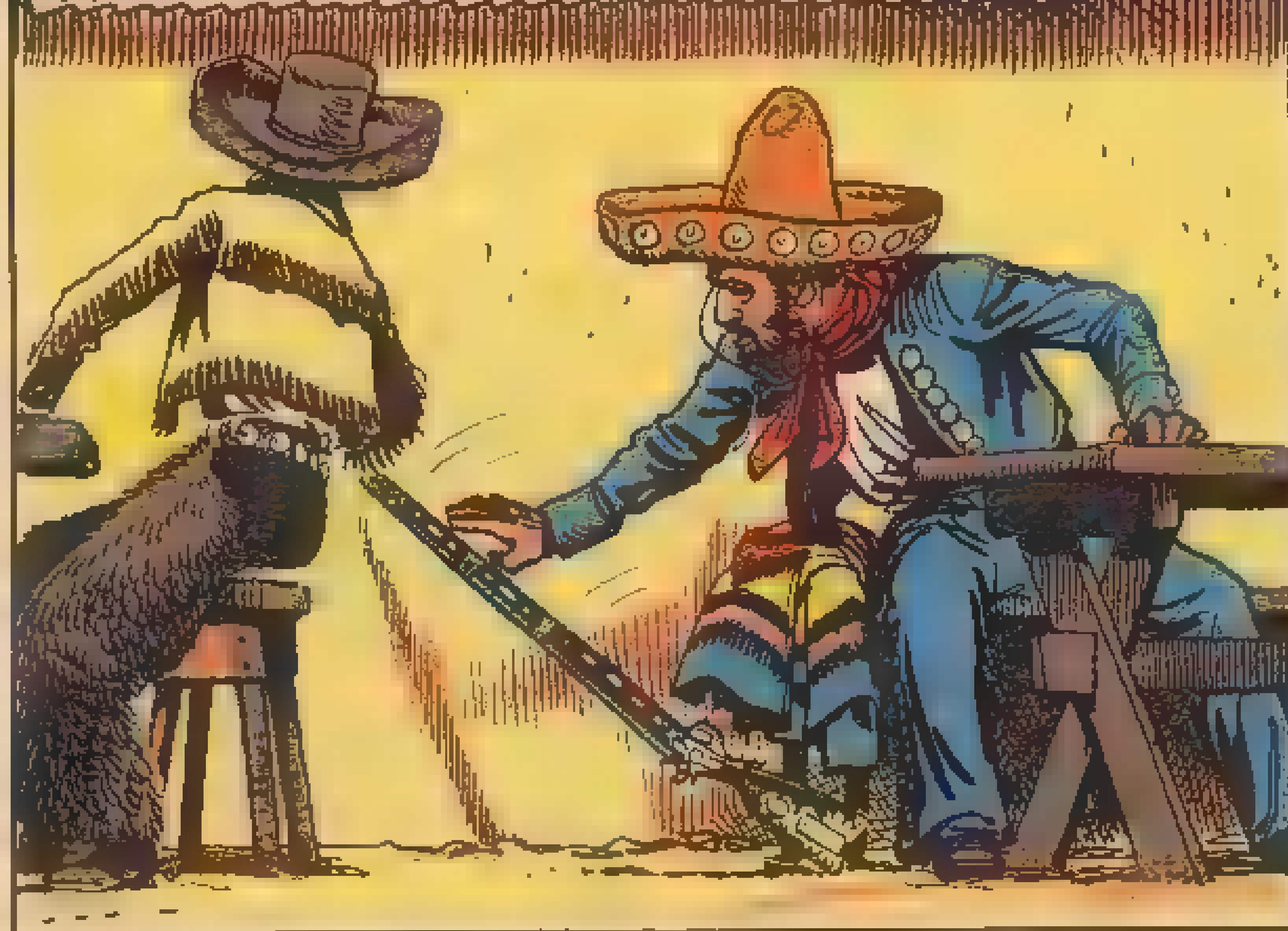

De vrome man is aan de andere tafel gaan zitten en begint heel langzaam te eten. Het lijkt wel of hij tijd wil winnen ......

Wel alle knorhanen, daar komt er al weer een aangetippeld! Er schijnt vanavond alleen maar voetgangersverkeer te zijn!

Buenas tardes, señores! Kan ik op deze hacienda iets te drinken krijgen?
Maar natuurlijk! Water zoveel als u wilt, bier en brandy zoveel als u betalen kunt, voer voor uw paard is gratis – waarom heeft u het niet meegebracht?

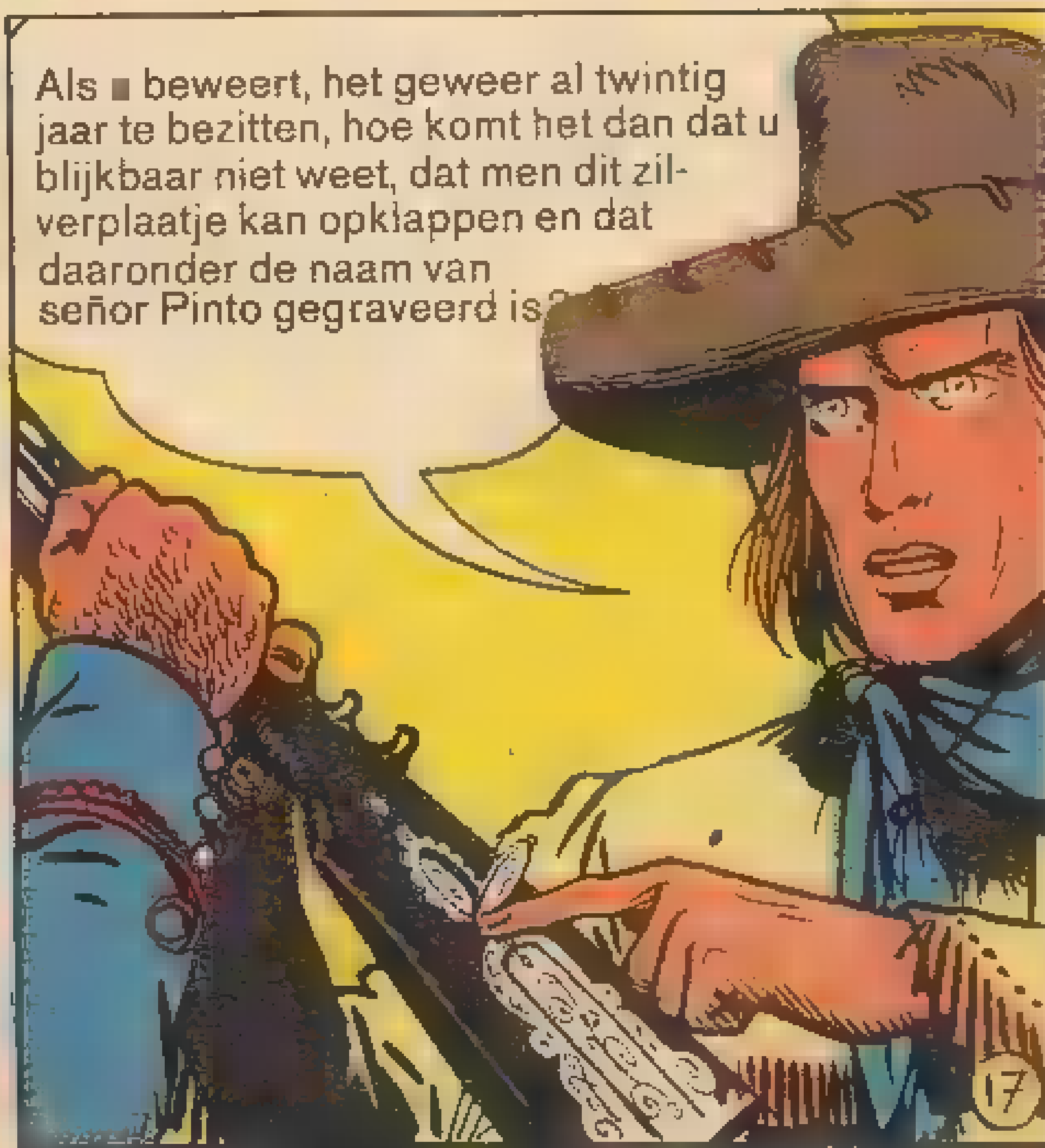

Kon niet. Die heeft dertig mijl van hier op een ratelslang getrapt. Zal daar nog wel liggen, als de gieren er ondertussen nog niet geweest zijn! Verders nog iets te vragen ...?

De Mexicaan gaat zwijgend bij de andere vreemdeling zitten. Als hij zich onbespied waant, schuift hij hem onopvallend een briefje toe ...

De Mexicaan heeft zijn geweer tegen de muur gezet, plotseling begint het te glijden en valt om ...

Bloody-Fox bukt zich, om het op te pakken – daar stokt hij ...
Hoe komt u aan dit geweer? Het behoorde aan señor Rodriguez Pinto van de Estancia del Meriso! Ik was zijn vriend, en ken het heel goed!

Wat is dat voor onzin?! Die buks heb ik al meer dan twintig jaar! Ik ben benieuwd wie het tegendeel kan bewijzen!

Als u beweert, het geweer al twintig jaar te bezitten, hoe komt het dan dat u blijkbaar niet weet, dat men dit zilverplaatje kan opklappen en dat daaronder de naam van señor Pinto gegraveerd is?

Caramba! Wat betekent dat?!
Heel eenvoudig – daar señor Pinto twee jaar geleden in de Llano werd vermoord, betekent dat, dat u een Llano-gier bent!

Hondejong! Daar zul je voor boeten!

Halt, beste kerel! Nu geen onzin meer, en steek eens mooi je voorpootjes in de lucht, als je tenminste niet wilt dat ik een origineel stippeltjespatroon in je maagstreek aanbreng ...!

Alle duivels, beste collega, ik had niet gedacht dat u zo snel zou zijn!
Jaja, wij Saksen zijn nogal rustig, maar als we eenmaal uit de hoek komen, dan gaat het ook meteen als krakelingenbakken! – Nou, wat gaat er 'beuren? Hangen we hem meteen op, of ...

Dus u wilt mij hier vermoorden?
Nee, we zullen het uitvechten in een eerlijk tweegevecht!

Bueno! Dan ben je al zo goed als dood, knaap! Mijn kogel zal je de weg naar de hel wijzen! – En denk er aan, als het gevecht eerlijk is, dan betekent dat, dat de overwinnaar vrije aftocht heeft!

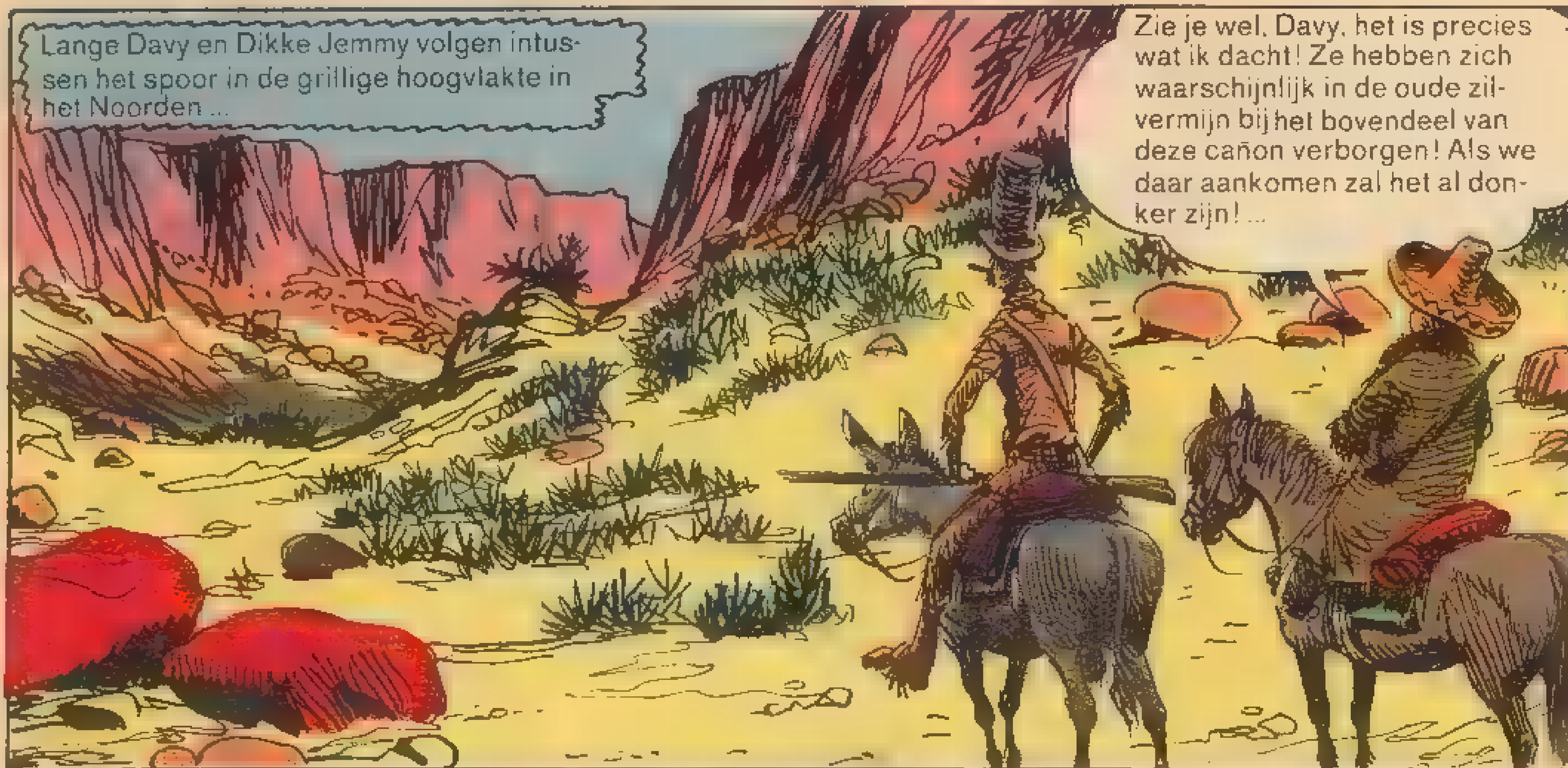

Helmers en Frank willen weliswaar niet toestaan, dat Bloody-Fox zijn leven waagt in een tweegevecht met de Llano-gier, doch Bloody-Fox houdt voet bij stuk ...
Neen, ik ben mijn vriend Pinto verschuldigd, dat ik de wraak voor zijn dood zelf voltrek! – De rechtvaardigheid zal overwinnen! ...

Goed, als dat zo is, zal ik scheidsrechter zijn! – Vijftig passen afstand, ik tel tot drie – dan wordt er geschoten! Maar wee u, señor Gier, als u de oude truc probeert en te vroeg schiet! Dan hoeft niet op de Geest van de Llano te wachten, dan krijgt u uw kogel van Hobble-Frank!

De twee vijanden hebben hun plaatsen ingenomen – op Franks commando kraken de schoten ...

Alle duivels, dat was een meesterschot, Bloody-Fox! Precies midden in het voorhoofd ...

Als zij terugkomen is er van de vrome Tobias Loofgod Burton geen spoor meer te bekennen ...

Lange Davy en Dikke Jemmy volgen intussen het spoor in de grillige hoogvlakte in het Noorden ...
Zie je wel, Davy, het is precies wat ik dacht! Ze hebben zich waarschijnlijk in de oude zilvermijn bij het bovendeel van deze cañon verborgen! Als we daar aankomen zal het al donker zijn! ...

Eindelijk verspert een zwarte massa hen de weg – de afvalhoop van de mijn ...

Opzettelijk veel geluid makend klimmen zij tegen de helling op ...
Het is net of ik rook ruik, Davy!

Daar roept hen plotseling van boven in de taal der Comanchen een stem toe ...
Galt! Terug – of ge zijt een kind des doods ...!
Wij zijn uw vrienden, schiet niet!

Wij willen jullie helpen! Daarom hebben we jullie spoor gevolgd ...
Wij hebben geen hulp nodig – U kunt gaan!
Kijk dan toch, we hebben onze wapens beneden gelaten – we menen het eerlijk!

De bleekgezichten hebben honing op hun lippen, maar gal in hun hart! Zij leggen hun wapens weg, om vertrouwen te wekken. Daarna echter komen hun drie makkers naar boven, om de dood te brengen ...

U houdt ons dus voor twee van degenen, die u overvallen hebben! We hebben ze toevallig ontmoet, toen ze daar op de steenvlakte jullie spoor verloren hadden, en wij hebben hen op een vals spoor naar het Westen gestuurd. – Als u ons echter niet vertrouwt, kunnen wij u beter verlaten en hopen we alleen maar, dat u er geen spijt van zult krijgen. – Hier is dan nog de pijpekop, die jullie verloren en wij gevonden hebben ...

Klonk daarginds net niet zoiets als een rollend steentje, Jemmy?
Kan zijn, maar ik heb niets gehoord! We maken zelf wel genoeg lawaai!

Als zij beneden aankomen, staat, als uit de grond gerezen, een donkere gestalte voor hen ...
Halt! verzet geen stap, anders schiet ik!
Mijn ogen wilden zien, of de blanke mannen de waarheid hebben gesproken! – Wij zijn nu vrienden... Komt!

De lage mijngang wordt door een klein vuurtje schaars verlicht ...

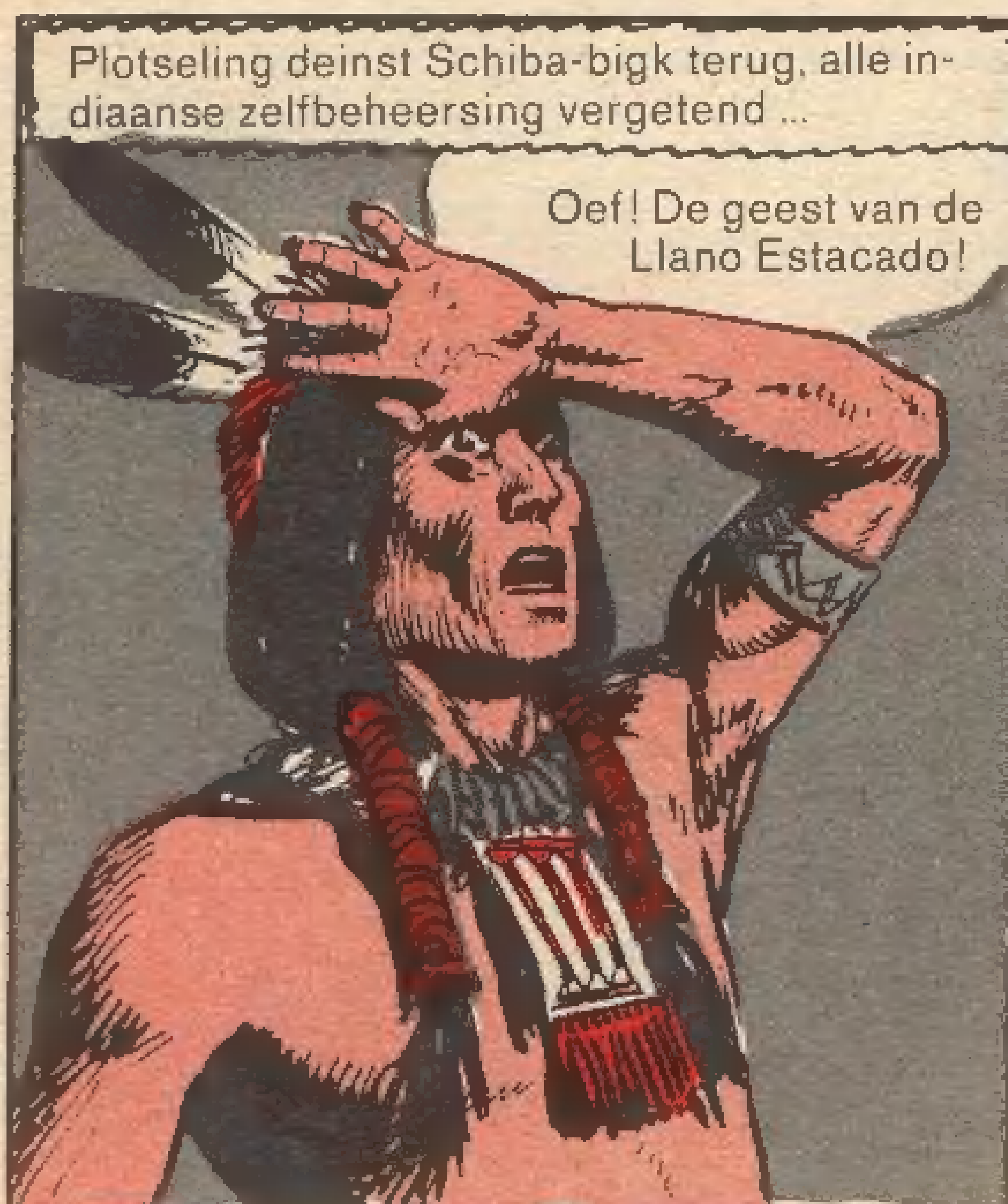

Maar dat is Tevua-schohe, het opperhoofd der Comanchen!
Hij was het! Zijn lichaam is nog hier – zijn geest vertoeft reeds in de eeuwige jachtvelden ...

De blanke mannen kennen Tevua-schohe, de Vuurster? Zij weten, dat hij een groot krijger was?
Wij weten het. Hij heeft ons vele jaren geleden eens gered, toen wij bij de Rio Boxo door een groep Pawnees overvallen werden. Daarom verdriet het ons nog meer ...

Tevua-schohe werd laf vermoord. Wij kwamen van Fort Sill, waar wij een vredesverdrag met de bleekgezichten gesloten hadden – toen vielen de zes moordenaars ons aan en doodden de hoofdman der Comanchen ... Mijn vrienden, laat Schiba-bigk* nu de dodenzang voor zijn vader zingen ...
* IJzerhart

Terwijl Davy en Jemmy buiten zitten te wachten voor de mijn, waaruit gedempt de klanken van de zwaarmoedige klaagzang door dringen, valt in de verte een schot ...

Een half uur later ...
Willen mijn vrienden mij helpen, stenen voor het graf hierheen te dragen?

Plotseling deinst Schiba-bigk terug, alle indiaanse zelfbeheersing vergetend ...
Oef! De geest van de Llano Estacado!

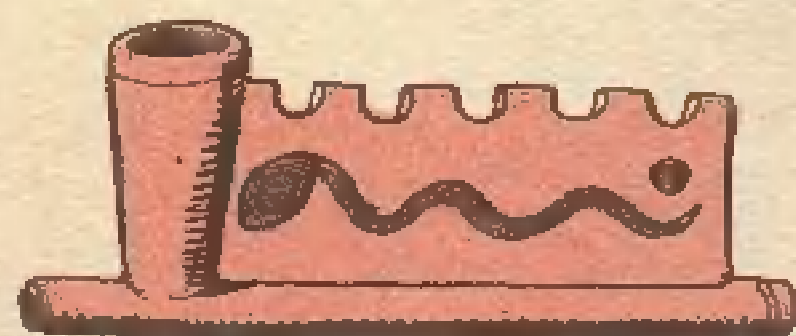

... en staart naar de tegenoverliggende rand van de cañon, waar een spookachtige gedaante voorbij galoppeert ...
Wordt vervolgd!

De vredespijp

Een gebruik, dat de blanke ontdekkers in 't bijzonder opviel, was het roken. Daar de tabak een oude Amerikaanse verbruiksplant is, was er zo goed als geen stam, die er niet op de een of andere manier gebruik van maakte. Sommige volkeren in Midden-Amerika draaiden er sigaren van, in Zuid-Amerika werd het tot poeder gemaakt en gesnoven, maar de Noord-Amerikaanse Indianen rookten het in pijpen. Vanwege de verdovende werking van de nicotine werd de tabak als Grote Medicijn beschouwd, en daarmee ook de pijp, waaruit de bladeren der „Kinnikinnik" gerookt werden.

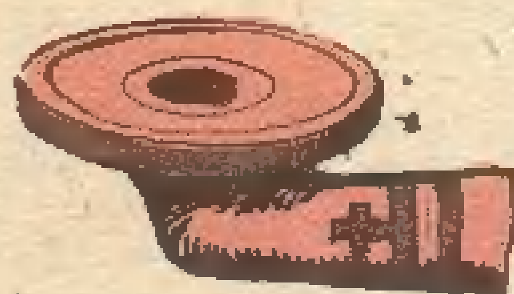

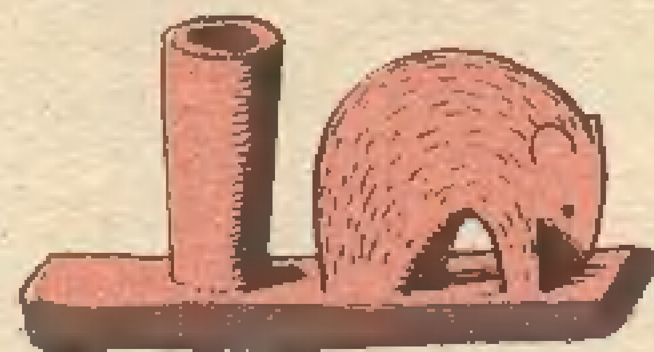
En zo nam het roken een belangrijke plaats in bij alle feestelijke handelingen, niet alleen bij het sluiten van een vrede. De uitdrukking „vredespijp" komt daarvandaan, dat de vredesonderhandelingen juist de gelegenheden waren, waarbij de blanke deze gewoonte het vaakst kon bekijken. Bij sommige stammen was het zelfs gebruikelijk, dat de hoofdman bij het begin van een krijgstocht een brandende pijp in de raadsvergadering liet rondgaan. Wie deze aannam en de voorgeschreven trekken deed, verplichtte zich daarmee, deel te nemen aan de veldtocht!
Ook bij het genezen van zieken, geestenbezweringen en andere ceremonies der medicijnmannen speelde het plechtige roken van een pijp een belangrijke rol.

De pijpekoppen werden gemaakt van de heilige rode pijpsteen. Dit kan in pasgedolven toestand gemakkelijk bewerkt worden, en wordt bij het langzaam uitdrogen zeer hard. De steengroeve, waar dit mysterieuze materiaal gevonden werd, lag in het gebied der Sioux, maar was een gemeenschappelijk heiligdom van vele andere stammen. Er werd van iedere krijger verwacht, dat hij minstens eenmaal in zijn leven een pelgrimstocht naar de heilige steengroeve maakte. Gedurende deze vaak maandenlange tocht was hij voor iedere andere Indiaan, ook voor de doodsvijanden van zijn stam, onschendbaar, en moest men hem gastvrijheid verlenen! Sommige pijpen waren ook stamheiligdommen, aan welker gebruik bij plechtige gelegenheden veel taboes verbonden waren. Men beschouwde ze als zo belangrijk voor het welzijn van de hele stam, dat men ze een eigen bewaker gaf en ze in aparte tenten bewaarde.

Hallo,
beste vrienden!

Behalve Karl May (en Tibor) bestaat er nog een serie ridderavonturen over Falk, waarin je elke week de boeiende avonturen van deze „Ridder zonder Vrees of Blaam" kunt lezen. Ook deze serie kun je voor 70 cent bij de tijdschriftenhandel krijgen.

Als er eens een nummer uitverkocht mocht zijn, kun je het nog per brief bestellen bij Van Ditmar, Postbus 562, Amsterdam. Sluit daarbij dan het bedrag in postzegels in (niet opplakken). Je kunt het bedrag ook overmaken op girorekening 764 24.

ATTENTIE!

Waardebon 19 Karl-May-Club

GRATIS SPELDJES! Knip de waardebonnen uit die je op elke aflevering van Karl May, Falk, Tibor en de andere stripverhalen aantreft. Plak ze op de vakjes van een clubkaart, die je kunt aanvragen bij Oom Fred bij Van Ditmar, Postbus 562, Amsterdam, of knip die kaart van de achterzijde van een Falk of Tibor boekje. Stuur de bonnen vervolgens naar bovenstaand adres, en je ontvangt gratis: voor 12 zegels 1 speldje, voor 20 zegels 2 speldjes, voor 28 zegels 3 speldjes, voor 32 zegels 4 speldjes. Er zijn 9 verschillende speldjes.

Adm.-Adres: V. H. van Ditmar N.V., Singel 90, Amsterdam.
Uitgeverij: Metropolis N.V. – Amsterdam.